
BOODSCHAP VAN PAUS FRANCISCUS TER GELEGENHEID VAN DE XXXIIISTE WERELDJONGERENDAG

Palmzondag, 25 maart 2018

«Schrik niet Maria, u hebt genade gevonden bij God» (Lc 1,30).

Beste jongeren,

De Wereldjongerendag 2018 is een volgende stap in de voorbereiding van de Wereldjongerendagen (WJD) die in januari 2019 in Panama zullen plaatsvinden. Deze nieuwe fase van onze pelgrimstocht valt in hetzelfde jaar waarin de gewone vergadering van de bisschoppensynode zal samengeroepen worden rond het thema: *Jongeren, geloof en onderscheiding van roepingen*. Het is een gelukkige samenloop van omstandigheden. De aandacht, het gebed en de reflectie van de Kerk zullen erop gericht zijn om jullie jongeren, de kostbare gave die jullie zijn voor God, voor de Kerk en voor de wereld “te verwelkomen”.

Zoals jullie reeds weten, wilden wij ons op deze weg laten begeleiden door het voorbeeld en de voorspraak van Maria, het jonge meisje uit Nazareth dat God uitkoos als Moeder van zijn Zoon. Zij stapt met ons mee naar de synode en naar de WJD in Panama. Het voorbije jaar lieten we ons leiden door de woorden van haar lofzang: “Grote dingen heeft de Machtige met mij gedaan” (Lc 1,49). Zo leerden wij het verleden te gedenken. Dit jaar willen wij samen met haar de stem van God beluisteren die ons bemoedigt en de nodige genade schenkt om zijn roeping te beantwoorden: “Schrik niet, Maria, u hebt genade gevonden bij God” (Lc 1,30). Deze woorden werden door de boodschapper van God, de aartsengel Gabriël gericht tot Maria, een eenvoudig jong meisje uit een klein dorp in Galilea.

1. Schrik niet!

Het is begrijpelijk dat de plotse verschijning van de engel en zijn mysterieuze begroeting: “Ik groet u, gezegende, de Heer is met u” (Lc 1,28) Maria sterk hebben verbaasd. Ze was verrast door deze eerste openbaring van haar identiteit en haar roeping, die tot dan toe voor haar onbekend waren. Maria, net zoals andere personen in de Heilige Schrift, trilt voor het mysterie van Gods roeping die haar in een ogenblik de grootsheid van zijn plan laat zien en haar de kleinheid van een nederig schepsel laat voelen. De engel die haar diepste zielenroerselen kent, zegt tot haar: «Schrik niet»! God leest ook onze diepste gedachten. Hij ziet de uitdagingen die we moeten trotseren, vooral wanneer we staan voor fundamentele keuzes die bepalen wie we zullen zijn en wat we zullen doen in deze wereld. Het is de “huivering” die we ervaren tegenover beslissingen die te maken hebben met onze toekomst, onze levensstaat, onze roeping. Op die momenten zijn we overweldigd en bang.

Welke angsten ervaren jullie, jonge mensen? Wat baart jullie het meest zorgen? Een onderliggende angst bij velen van jullie is deze van niet geliefd, gewaardeerd en aanvaard te worden zoals je bent. In een poging om zich af te stemmen op vaak kunstmatige en onbereikbare modellen, zijn er vandaag veel jongeren die het gevoel hebben dat ze anders moeten zijn dan ze werkelijk zijn. Zij fotoshopen voortdurend hun foto's, ze verbergen zich achter maskers en valse identiteiten, totdat ze zelf bijna *fake* worden. Bij velen is er de obsessie om het grootste aantal *likes* te ontvangen. Dit gevoel van ontoereikendheid geeft aanleiding tot veel angsten en onzekerheden. Anderen vrezen geen emotionele zekerheid te vinden en ze blijven alleen. In tijden van werkonzekerheid groeit de vrees om zich onvoldoende op professioneel vlak te kunnen ontplooien, om hun eigen dromen niet te kunnen waar maken. Dit zijn angsten die vandaag bij veel jongeren leven, zowel gelovigen als ongelovigen. En ook degenen die de gave van het geloof ontvangen hebben en zorgvuldig hun eigen roeping zoeken, worden niet gespaard door angsten. Sommigen denken: misschien vraagt God nu of in de toekomst te veel van mij, misschien zal ik niet gelukkig worden op de weg die Hij voor mij uitgestippeld heeft, of zal ik tekortschieten in wat Hij mij vraagt. Anderen vragen zich af: indien ik de weg insla die God mij aanwijst, wie zal mij dan garanderen dat ik deze weg ten einde toe zal volgen? Zal ik niet ontmoedigd geraken? Zal ik mijn enthousiasme niet verliezen? Zal ik het heel mijn leven kunnen volhouden?

Op momenten dat twijfels en angsten ons hart aanvallen, is onderscheiding noodzakelijk. Het laat ons toe om orde te scheppen in onze verwarde gedachten en gevoelens, om op een juiste en voorzichtige manier te handelen. De eerste stap in dit proces om angsten te boven te komen, is ze duidelijk identificeren zodat men geen tijd en energie verspilt, in de greep van fantasievoorstellingen zonder gezicht en inhoud. Daarom nodig ik jullie uit tot introspectie om "*een naam te geven*" aan je angsten. Vraag jezelf af: wat verontrust er mij vandaag, in deze situatie, wat is mijn grootste angst? Wat blokkeert en verhindert mij om vooruit te komen? Waarom heb ik niet de moed om de belangrijke keuzes te maken die ik zou moeten maken? Wees niet bang om jullie angsten recht in de ogen te kijken, om ze te erkennen zoals ze zijn, om er rekening mee te houden. De Bijbel ontkent niet het menselijke gevoel van angst noch de verschillende redenen die ze uitlokken. Abraham had schrik (cf. Gn 12,10vv), Jakob was bang (cf. Gn 31,31; 32,8), en ook Mozes (cf. Ex 2,14; 17,4), Petrus (cf. Mt 26,69vv) en de apostelen (cf. Mc 4,38-40; Mt 26,56). Zelfs Jezus doorstond belemming en angst, ook al was dit op een heel ander niveau (cf. Mt 26,37; Lc 22,44).

"Waarom zijn jullie bang? Hebben jullie nog geen vertrouwen?" (Mc 4, 40). Jezus' berisping van de apostelen laat ons verstaan dat niet het ongeloof maar de angst het geloof verhindert. Na het identificeren van onze angsten, moet het werk van onderscheiding ons helpen om onze angsten te overstijgen door ons open te stellen voor het leven en door op een serene manier de uitdagingen die voor ons liggen aan te pakken. Zeker voor ons christenen mag de angst nooit het laatste woord hebben, maar moet het de gelegenheid zijn om een daad van geloof in God... en ook in het leven te stellen! Dit betekent geloven in de fundamentele goedheid van het bestaan dat God ons gegeven heeft, erop vertrouwen dat Hij alles tot een goed einde zal brengen, ook doorheen omstandigheden en wisselvalligheden die voor ons vaak een mysterie blijven. Als we daarentegen onze angsten voeden, zijn we geneigd om ons op onszelf terug te plooiën, om ons op te sluiten als bescherming tegen alles en iedereen. Zo geraken we niet verder. Reageer, sluit je nooit op! In de Heilige Schrift vinden we 365 keer de uitdrukking "wees niet bevreesd", in al haar varianten, alsof de Heer ons iedere dag van het jaar vrij wil zien van angst.

Onderscheiding wordt onmisbaar als het gaat om het zoeken naar zijn roeping. Deze is vaak niet meteen duidelijk of vanzelfsprekend, maar ze wordt geleidelijk aan begrepen. Deze vorm van onderscheiding mag niet worden opgevat als een individuele poging tot introspectie waarbij het doel is om onze innerlijke mechanismen te leren kennen, om onszelf te versterken en een zeker evenwicht te bereiken. In dit geval kan de persoon sterker worden, maar hij blijft toch opgesloten in de beperkte horizon van zijn mogelijkheden en perspectieven. Roeping daarentegen is een oproep van boven en onderscheiding in die zin betekent vooral dat men zich openstelt voor de Ander die roept. Daartoe is de stilte van het gebed nodig om te luisteren naar de stem van God die klinkt in het geweten. Hij klopt op de deur van ons hart, zoals Hij het deed bij Maria, Hij verlangt om doorheen het gebed vriendschap met ons te sluiten, om tot ons te spreken doorheen de Heilige Schrift, om ons zijn barmhartigheid aan te bieden in het sacrament van de verzoening, om één te worden met ons in de eucharistie.

Ook de relatie en dialoog met de anderen zijn belangrijk, met onze broers en zussen in het geloof die meer ervaring hebben om ons te helpen beter te zien en om uit de verschillende opties een keuze te maken. Toen de jonge Samuel de stem van de Heer hoorde, herkende hij die niet direct en tot driemaal toe liep hij naar de oude priester Eli die hem uiteindelijk het juiste antwoord op de roeping van de Heer voorstelde: “Mocht Hij je roepen, dan moet je zeggen: ‘Spreek Heer, uw dienaar luistert’” (1 Sam 3,9). Bij twijfel, weet dat jullie op de Kerk kunnen rekenen. Er zijn zeker goede priesters, godgewijde vrouwen en mannen, gelovige leken waarvan er velen ook jong zijn, die zoals oudere broers en zussen in het geloof kunnen begeleiden. Bezield door de Heilige Geest kunnen ze jullie helpen om jullie twijfels te ontmantelen en het plan voor jullie persoonlijke roeping te verstaan. De *ander* is niet alleen de spirituele begeleider, maar ook de persoon die ons helpt om ons open te stellen voor de oneindige rijkdom van het leven dat God ons gegeven heeft. Het is van belang om in onze steden en gemeenschappen ruimtes te openen om te groeien, te dromen, nieuwe horizonten te verkennen. Verlies nooit het enthousiasme om intens te genieten van elkaars gezelschap en vriendschap of de vreugde om samen te dromen en onderweg te zijn. Waarachtige christenen zijn niet bang om zichzelf open te stellen voor anderen, om hun levensruimtes te delen en deze om te vormen tot ruimtes van broederlijkheid. Beste jonge mensen, laat niet toe dat de gloed van de jeugd uitdooft in de duisternis van een gesloten kamer, waar het enige venster op de wereld een computer of een smartphone is. Zet de deuren van jullie leven wijd open! Dat jullie ruimte en tijd bewoond mogen worden door concrete mensen, diepgaande relaties met wie het mogelijk is om authentieke en echte ervaringen te delen in het leven van iedere dag.

2. *Maria!*

“Ik heb u geroepen bij uw naam” (Jes 43,1). De eerste reden om niet te vrezen is het feit dat God ons roept bij onze naam. De engel, de boodschapper van God heeft Maria bij haar naam geroepen. Het is eigen aan God om namen te geven. In het scheppingswerk roept Hij ieder schepsel tot leven door het bij naam te noemen. Achter de naam schuilt een identiteit, dat wat in ieder voorwerp, in iedere persoon uniek is, dit intieme zijn dat alleen God ten diepste kent. Dit goddelijk voorrecht deelde Hij met de mens toen Hij hem vroeg om de dieren, de vogels en ook aan zijn eigen kinderen een naam te geven (cf. Gn 2,19-21; 4,1). Vele culturen delen deze wezenlijke Bijbelse visie door de naam te beschouwen als de openbaring van het diepste levensmysterie, als de zin van het bestaan.

Wanneer God iemand bij naam roept, openbaart Hij hem tegelijkertijd zijn *roeping*, zijn plan van heiligheid en goedheid, waardoor deze persoon een gave voor anderen en uniek wordt. Wanneer God de horizon van het leven wil verruimen, geeft Hij een nieuwe naam aan de persoon die Hij roept zoals Hij deed met Simon die Hij de naam *Petrus* gaf. Dit ligt aan de basis van het gebruik om een nieuwe naam aan te nemen wanneer men intreedt in een religieuze orde, om zo een nieuwe identiteit en een nieuwe zending aan te duiden. Omdat de goddelijke roeping persoonlijk en uniek is, dienen we de moed op te brengen om ons te bevrijden van de druk van vastliggende patronen die tot nabootsing leiden, zodat ons leven werkelijk een origineel en uniek geschenk is voor God, voor de Kerk en voor anderen.

Beste jongeren, bij onze naam geroepen worden is een teken van onze grote waardigheid in de ogen van God, van zijn voorkeurliefde voor ons. God roept ieder van ons bij onze naam. Jullie zijn een ‘jij’ van God, kostbaar in zijn ogen, zo waardevol en bemind (cf. Jes 43,4). Verwelkom met vreugde deze dialoog die God je voorstelt, deze roeping die Hij tot jou richt door je bij je naam te roepen.

3. *U hebt genade gevonden bij God*

De belangrijkste reden waarom Maria niet bang hoeft te zijn, is dat zij genade gevonden heeft bij God. Het woord *genade* spreekt van gratuite belangeloze liefde. Hoe bemoedigend is het te weten dat we de nabijheid en hulp van God niet moeten verdienen door vooraf een curriculum van uitmuntendheid, vol verdiensten en succes, voor te leggen. De engel zegt tot Maria dat ze *reeds* genade heeft gevonden bij God, niet dat ze die in de toekomst zal bekomen. De formulering van de woorden van de engel laat ons verstaan dat de goddelijke genade blijvend is, niet iets voorbijgaands of vluchtigs. Daarom zal ze ons

nooit ontbreken. Ook in de toekomst zal Gods genade ons altijd ondersteunen, vooral in tijden van beproeving en duisternis.

De voortdurende aanwezigheid van de goddelijke genade spoort ons aan om vol vertrouwen onze roeping te omarmen, een roeping die een trouw engagement vraagt dat iedere dag moet vernieuwd worden. De weg van de roeping is niet zonder kruis: niet alleen de twijfels van het begin, maar ook de veelvuldige verleidingen die men onderweg ontmoet. Het gevoel van tekortschieten vergezelt de leerling van Jezus tot op het einde, maar hij weet dat hij wordt bijgestaan door Gods genade.

De woorden van de engel dalen neer op de menselijke angsten en lossen ze op door de kracht van het goede nieuws dat ze uitdragen: ons leven is geen zuiver toeval en een eenvoudige strijd om te overleven. Ieder van ons is een door God geliefd verhaal. Het feit van *genade gevonden te hebben in zijn ogen* betekent dat de Schepper een unieke schoonheid ontdekt in ons wezen en een schitterend plan heeft voor ons bestaan. Dit besef lost natuurlijk niet alle problemen op en neemt de onzekerheden van het leven niet weg, maar ze bezit een kracht om ze in de diepte te veranderen. Het onbekende dat de toekomst in zich draagt is dan geen duistere bedreiging die we moeten overleven, maar een gunstige tijd die ons wordt gegeven om het unieke van onze persoonlijke roeping te beleven en ze te delen met onze broeders en zusters in de Kerk en de wereld.

4. *Moed in het heden*

De zekerheid dat Gods genade ons vergezelt, schenkt ons de kracht om moedig te zijn in het heden, de moed om te doen wat God hier en nu van ons vraagt, op elk domein van ons leven; de moed om de roeping die God ons aanwijst te omarmen; de moed om ons geloof te beleven zonder het te verbergen of te minimaliseren.

Ja, als we ons openstellen voor Gods genade wordt het onmogelijke mogelijk: “Als God voor ons is, wie zal dan tegen ons zijn?” (Rom 8,31). De genade van God raakt het heden van ons leven, *neemt bezit* van jullie zoals jullie zijn, met al je angsten en beperkingen, maar ze openbaart ook de wonderlijke plannen van God. Jullie jongeren willen voelen dat iemand echt gelooft in jullie: weet dat de paus jullie vertrouwt, dat de Kerk jullie vertrouwt! En jullie, vertrouw op de Kerk!

Juist omdat ze jong was, kreeg de jonge Maria een belangrijke taak toebedeeld. Jullie jongeren, jullie hebben de kracht, jullie beleven een levensfase waarin zeker geen enthousiasme ontbreekt. Gebruik deze kracht en deze energie om de wereld te verbeteren, te beginnen met de realiteit dichtbij. Ik zou graag zien dat men jullie belangrijke verantwoordelijkheden toevertrouwt in de Kerk, dat men de moed heeft jullie een plaats te geven; en dat jullie je voorbereiden om deze verantwoordelijkheden op je te nemen.

Ik nodig jullie uit om opnieuw de liefde van Maria in overweging te nemen: een zorgende, dynamische en concrete liefde; een stoutmoedige liefde, volledig gericht op de gave van zichzelf. Een Kerk die doordrongen is van deze Mariale kwaliteiten zal altijd een Kerk zijn die verder trekt, die verder gaat dan haar eigen beperkingen en grenzen om de ontvangen genade te laten overvloeien. Indien wij ons laten aansteken door het voorbeeld van Maria, zullen we deze naastenliefde die ons aanzet om God boven alles te beminnen en onszelf te overstijgen concreet beleven en de mensen beminnen met wie we ons dagelijkse leven delen. We zullen ook hen beminnen die uit zichzelf weinig beminnenswaardig zijn. Het is een liefde die dienstbaar en toegewijd maakt, vooral jegens de zwaksten en armsten, die ons gelaat verandert en ons vervult met vreugde.

Ik zou willen besluiten met de mooie woorden van de Heilige Bernardus in een van zijn bekende homilieën over het mysterie van de aankondiging, woorden die de verwachting van de hele mensheid uitdrukken doorheen het antwoord van Maria: “Heb je het gehoord, o Maagd, dat je een zoon zal ontvangen en baren, niet van een mens, heb je het gehoord, maar van de Heilige Geest. De engel wacht op je antwoord. Wij ook, wij wachten, o Dame. Wij wachten op een woord van erbarmen. Een kort antwoord van jou volstaat om ons te herscheppen, om ons in het leven terug te roepen. Dat antwoord

verwacht heel de wereld, neergeworpen aan jouw voeten. Wacht niet langer, maagd Maria. Antwoord vlug!” (*Hom. 4, 8-9, Éd. cistercienne, 4 [1966], pp. 53-54, Orval M21*).

Beste jongeren, de Heer, de Kerk, de wereld wachten ook op jullie antwoord op de unieke roeping die jullie hebben in dit leven. Terwijl de WJD in Panama naderen, nodig ik jullie uit om je voor te bereiden op deze afspraak met de vreugde en het enthousiasme van iemand die wil deelnemen aan een groot avontuur. De WJD zijn voor de moedigen! Niet voor de jongeren die alleen het comfort zoeken en die terugdeinzen voor moeilijkheden. Nemen jullie de uitdaging aan?

Vaticaan, 11 februari 2018, 6de zondag door het jaar. Gedachtenis van Onze-Lieve-Vrouw van Lourdes.

Franciscus

© Copyright - Libreria Editrice Vaticana